

København F. den 21. Juni 1947.

Kære Helmer Fogedgaard!

Nu har De igen vovet Dem ud, der hvor Engle ikke tør træde. Alle Vegne, hvor en klar Kilde vælder frem, vil dens yderste Periferi altid uundgaaeligt være omgivet af en Ring af Slampøl. Jeg synes, at De ligesom ikke magter at komme ind over den, kære Fogedgaard. De kan derfor ikke faa fat i det rene og klare Kildevalds Forfriskning. De ser Kilden, men kun igennem Slampørens Dunster og slimede Taager. De vil derfor, ligesom saa mange andre ligestillede, tage Fejl af Pølen og Kilden. Hvis De havde opfret en Jernbanebillet til København og blev informeret her hos mig selv, saaledes som jeg mente, vi allerede ved en tidligere Lejlighed blev enige om, vilde De have kunnet skaane Dem selv for den giftige Atmosfære af Misforstaaelse og "indre missionsk" Nidkærhed, som endnu har til Huse i min Sags yderste Periferi hos de Mennesker, der ikke forstaar, men tror, at jeg ved enhver afgørende Lejlighed disponerer forkert, og at jeg i et og alt burde være ligesom dem.

Man skulde jo tro, at dette, at Forsynet har sat disse Mennesker i Periferien, medens jeg har faaet Plads i Centrum, maatte være tilstrækkeligt overbevisende om den guddommelige Villie. Med al deres Forargelse, "hellige Vrede" og "retfærdige Harm" raaber de det ud, uden at vide hvor de i Virkeligheden træder, at Gud tager fejl, det varos, der skulde have befordret Aandsvidenskaben, det er os, der har den rene Luft i vore Stuer, det er os, der har den rigtige Moral. Vi nyder skam ikke Spiritus, danser, spiller Dam, Skak, Sorteper eller paa anden Maade underholder os med Djævelspil. Kære Fogedgaard, De er virkelig altfor højt udviklet til ikke at vide, at det er den Slags "hellige Mennesker", der er Stene og Pukler paa Verdensgenløsningens Vej. Hvorfor ikke være med til at fjerne disse Stene og Pukler i Stedet for at hæge omkring disse? -

Hvordan kan De mene, at det er i Kontakt med mine kosmiske Analyser, at sætte diktatoriske Moralbud op over en Serie Mennesker, som Forsynet har betinget at skulle huses indenfor min Sags Omraade? - Er det ikke netop den allerhøjeste Form for Praktisering af Forstaaelse, Tolerance og Kærlighed at kunne leve midt iblandt anderledes tankende Mennesker med sin egen Kultur og høje Moralopfattelse uden at det paa nogen som helst skal være en nedsettende Bandstråle imod disse vore Gæster og den Levevis, der ifølge deres Udviklingstrin maa være naturlig for dem? - Er det noget højt eftertragtellesværdigt Ideal at danne en Klike af ligesindede Væsener og lukke alle anderledes tankende Mennesker ude herfra? - Er det ikke en altfor letkøbt Praktisering af Idealisme? - Hvem kan ikke være og kærlig imellem alle sine ligesindede Venner eller imod en Samling Mennesker man særligt holder af og ser op til? - Er det ikke denne i Kliker indkapslede Idealistiske Væremaade, der har været Religionernes, Sekternes eller de religiøse Sæmmenslutningers største Skavank? - Har man ikke netop her gjort sig saa "hellig" og "ophøjet", at man slet ikke har haft andet end en nedsettende Fordømmelse og In-tolerance tilovers for de i Udvikling yngre og derfor anderledes opfattende Væsener? - Tror De, kære Helmer Fogedgaard, at mit Arbejde skal gaa ud paa at gøre dets Tilhængere til en Klike Væsener der skal betragte sig selv som "Guds udvalgte Folk" og alle andre som "Hedninger"? - Har jeg nogen Sinde igennem min egen Væremaade saavel som igennem mine kosmiske Analyser paaberaabt mig ikke at vilde tolerere eller være sammen med anderledes tankende Mennesker? - Er ikke mine Analyser et Defensorat for alle de Væsener, der endnu ikke forstaar, men lever i Udskjelserne og Overtrædelserne af Livslovene og dermed i Ulykkens og Lidelsesernes Zone? -

Forstaar De endnu ikke, kære Fogedgaard, at mine Analyser skal gøre hvert enkelt Menneske til et Væsen i Kristi Fodspor, altsaa til et Væsen, der ikke trækker sig tilbage i fornemt afsondrede høje Moralkliker, hvor det er let at leve Livet paradisisk eller at faa "ren Luft i sine Stuer", men derimod af hele sit Hjerte raaber det ud: "Kommer til mig alle I, som er besvarede, og jeg vil give Eder Hvile"? -

Hvis det, at omgaas "Syndere og Toldere" eller at "forstaa" Røvere og Mordere, skaber uren Atmosfære, hvor maa der saa ikke være uren Luft omkring Kristus for ikke at tale om den Stank, der da maa være i Vorherres Stuer. Kære Fogedgaard, vil det ikke her være godt at huske paa Jesu Ord: "Hver den, som synes at staa, se vel til, at han ikke falder". Disse Ord kan

undertiden være mere aktuelle for det enkelte Væsen, end han eller hun er tilbøjelig til at mene. Den Tro, man har paa andres "Afsporing", kan undertiden være et ufejlbarligt Symptom paa, at man selv er afsporet eller befinder sig i hjælpeløs Uvidenhed.

At Kolonien er blevet til en "tarvelig Beværtervirksomhed" eller et Hjem for Drikkeri og Sold, en Dansebule, et Spillehelvede eller noget andet af det, De peger paa, kan jeg hverken fysisk eller kosmisk se. At Kolonien er blevet et Hjem for "overklasseagtig" Atmosfære, "Materialisme" og "Nydelsesyge", maa ogsaa tilskrives Dunsterne fra Slampølen. At "almindelige jævne Mennesker maa flygte langt bort" fra dette foregøgledede Sodoma kan kun være rigtig, hvis man ved "almindelige jævne Mennesker" forstaar den Type, der paa indre missionsk Vis er bundet til Dogmer, Klikevassen og stærk Intolerance imod virkelig kulturel Frihed og humane Fremskridt.

Nej, kære Fogedgaard, hverken Kolonien eller jeg selv er blevet "afsporet", men det forekommer mig i høj Grad, at De selv har tabt Kursen. Hvorfor ved De ikke, at Pinsen i Kolonien i Aar blev den fineste og mest vellykkede, vi har haft i den Tid, Kolonien har eksisteret? - Hvorfor ved De heller ikke, at Foredragssalen var stuvende fuld til Pinsens Foredrag af overordentlige glade og lykkelige Mennesker? - Hvorfor ved De heller ikke, hvilken overvældende Vækst Sagen har haft i Foredragstilslutning, Bogsalg og Studiekurse? - Hvorfor kender De intet til den Glæde over Sagen, der her præger alle de Mennesker, der virkelig kommer i personlig Berøring med den og dens Forhold? - Hvorfor ved De ikke, at Koloniens Skabelse ikke finder Sted ved en fornem Dirigeren fra en Kontorstol, men ved, at Mennesker ofrer sig i den Grad for Sagen, at de nu i ugevis med Gerner Larsson i Spidsen har arbejdet rent fysisk indtil 16 Timer i Døgnet med at fuldende de Foreteelser, der ikke kunde naas sidste Aar? - Det forekommer mig at være en ikke saa lidt bedre stabiliseret Kærlighed til Sagen end den selvbestaltede og nedsettende Kritik, der kommer fra Væsener, for hvem Sagen aldrig har kostet dem en eneste Sveddraabe eller Deltagelse i nogen som helst Grad af Ansvarsfølelse.

Kære Fogedgaard! De lever altsaa saa meget i Sagens Periferi, at De intet kender til den Glæde over Sagen, der her præger alle de Mennesker, der virkelig kommer i personlig Berøring med den og dens Forhold. Hvorfor kommer De ikke her paa Mariendalsvej eller til Feriebyen og ved eget Selvsyn ser og iagttager Tingene og bliver direkte informeret af os, naar jeg saa hjerteligt har tilbudt Dem det? - Var det ikke kærligere at modtage dette Tilbud end at lytte til den Medvind i Indignation og Harme, De altid vil kunne faa hos de Væsener, der, under Foregivende af at være "Sagens Venner", selv ligger under for den saakaldte "hellige Vrede" eller "retfærdige Harme" over, at min Sag bliver ledet af Dispositioner, der ikke er i de Ønskers og Forestillingers Favør, de havde tænkt sig. Disse Væseners Indignation viser jo, at de intet ser og intet forstaar af det, der virkelig foregaar i Sagens Centrum med Hensyn til dens Fremtid. Jeg kan dog ikke, for at behage en i Dag eventuelt eksisterende saadan lille Klike af Mennesker, lade min Sags Fremtidsbestemmelse gaa i Vasken. Den er et stort Fremtidsforetagende for selve Menneskeheden, der er i sin første begyndende Rodfæstning og Stabilisering. Mensaa længe nævnte Foretagende endnu ikke er færdigt og derfor heller ikke kan være fuldkomment, kan det selvfølgelig ikke opfylde sin Bestemmelse. Et Hus kan jo heller ikke give fuldkommen Ly for Vej og Vind, før det er færdigt.

At vi helt kunde have Kolonien for os selv, saalange vi ikke havde mere Jord og flere Ejendomme, end vi kunde befolke med Sagens egne Mennesker er selvfølgelig. Og hvis Forholdene havde været saadanne, at der var Mulighed for, at vi kunde købe de nødvendige Arealer i det Forhold der svarer til Koloniens Vækst og Udvikling, behøvede Kolonien ikke at være større end lige akkurat passende for vor egne. Men saaledes er Forholdene ikke mere. Tiden er kommet, da den guddommelige Villie ønsker at føre Sagen ind i en ny og endnu mere menneskekærlig Bane. Derfor kom Koloniens Chance for at kunne faa tilegnet sig de Arealer, der er nødvendige for dens Fremtid som internationalt Centrum for mit Aandsarbejde, til at foreligge sidste Aar. Hvis jeg havde svigtet denne Chance, havde vi ganske vist haft Koloniens 22 Huse for os selv. Men vi maatte da fortsætte med en Koloni, der netop kun kunde rumme en mindre Brøkdel af alle de Mennesker, der i Dag er interesserede i Sagen. Disse Huse var ~~allerede~~ hvert Aar udlejet allerede i Januar. Alle, der ikke kunde meddele Tidspunktet for deres Sommerferie saa tidligt, kunde aldrig komme i Betragtning ved Udlejningen af Husene. Og da det sikkert ikke bliver tilladt at bygge Sommerhuse de første tre fire Aar, blev det temmeligt pinligt at skulle fortsætte med at holde Koloni blot for en enkelt lille Del af Sagens Venner. Der var derfor ikke nogen som helst Vej udenom Købet af Klintsgaard og dens Strand- og Parkarealer. Kolonien er dermed blevet forøget med netop de Omraader, der er nødvendige for dens Fremtidsmaal.

Men denne Forøgelse er ikke en Forøring. Tværtimod, den skal "forrente"s, foreløbig endog med høje Renter. Og da jeg ikke selv er Kapitalist, kan jeg ikke i Dag forære Sagens Venner billigt Ophold eller garantere dem,

at der ikke bliver lukket fremmede Mennesker ind paa Koloniens nye Besiddelser. Hvordan skulde saa Rentebeløbet skaffes til Veje? - At vi er kommet i Besiddelse af Klintsøgaard, betyder jo ikke, at jeg kan anvende den for min Sags Venner lige akkurat saaledes, som jeg selv ønsker. For at dette kan finde Sted, maa den aarlige Rentebyrde jo nedbringes. Men hvem skal hjælpe mig med dette? - Ja, kan der her være Tale om andre end netop Sagens virkelige Venner og interesserede? - Og det er jo netop derfor at Partialobligationslaanet blev iværksat. Igennem dette blev der givet alle Sagens Venner, baade fattige og rige uden Undtagelse, Mulighed for at være med til at bære Sten til det store fælles Fremtidsmaals Opfyldelse. Ja, der er endog Mennesker, der slet ikke vil have Renter af det indsendte Beløb. Saa det er heldigvis ikke alle Sagens Venner, der er "bedrøvede", har tabt Tilliden eller tror, at jeg er "afsporet".

Men det er ikke blot Rentebyrden, der skal gøres lettere. Gælden maa ogsaa nedbringes, saaledes at Feriebyen kan blive Sagens virkelige Ejendom hvilket vil sige, at den kan blive en selvejende Institution. Derfor maa de erhvervede Ejendomme bringes til at svare Afdrag. I samme Grad Gælden kan nedbringes, i samme Grad kan Besiddelserne jo overgaa til deres virkelige Bestemmelse i Feriebyens Fremtidsmaal. Men indtil da maa disse jo forblive under de Betingelser, der udgør de forretningsmæssigt normale ved enhver Kapitalanbringelse. Dette vil altsaa i det herforeliggende Tilfælde betyde, at vi maa udleje til samme Betingelser og Priser som de, der er gældende for andre Hoteller og Storpensionater.

Da Sagens egne repræsentere en stor Part af Mennesker, der ikke kan betale disse Priser, er vi jo nødsaget til at maatte leje ud til fremmede. Jeg kan derfor ikke, grundet paa de nævnte økonomiske Forpligtelser, aflaae Klintsøgaard med den Motivering, at vi ikke vil have andre end Sagens Egne. Men da vi saaledes er nødsagede til at maatte have fremmede indenfor Sagens Omraade, kan jeg ikke indlade mig paa, ud over den almindelige Justits eller Disciplin, at diktere disse Mennesker Moral og Levevis. Det er dog mit Arbejdes Mission at lære Menneskene at forstaa alle Mennesker i deres særlige Trin og med den Moralopfattelse, de hver især maa have paa deres specielle Trin. Hvordan skal man ellers kunne være i "Guds Billede"? - Og er det ikke netop her, at Kosmos Ferieby eller min Sag er andre Aandsretninger eller religiøse Sammenslutninger overlegen. Den lukker sine Døre op for anderledes tænkende Mennesker og "forstaa" disse Mennesker. Tror De ikke, kære Fogedgaard, at den Reaktion, der derved maa opstaa i disse anderledes tænkende Menneskers Bevidsthed overfor os, er mere i Favøren af vort Aandsarbejde og dets Fremtidsmaals Opfyldelse med Hensyn til Feriebyen, end hvis vi ligesom alle de andre religiøse Bevægelser koldt afviste ethvert anderledes tænkende Menneske som uverdigt til at være i Feriebyen eller vor Nærhed? -

Det er rigtigt, at man har givet mig den Bevilling til fri Udskænkning, som er nødvendig, hvis man skal drive Hotel eller Storpensionat for Mennesker, der ikke har vor Opfattelse, og ikke er "Afholdsfolk" og ikke er Vegetarer, men hvilken Synd er der i det? - Vilde det ikke være en Frihed, alle Mennesker ejede, hvis de var udviklede nok dertil? - Er det ikke Mangel paa Moralitet og Udvikling, der i det hele taget har nødvendiggjort at denne Udskækningsret er blevet et Spørgsmaal om Bevilling? - Og nu mistanker De, kære Fogedgaard, Ophavet til "Livets Bog" for at ville skabe store Ulykker med den. Men har De eller nogen anden nogen Sinde set fulde Mennesker, Drikkeri og Sold paa Klintsøgaard eller i Kosmos Ferieby? - Hvis De tror, at nævnte Ophav vil indlade sig paa at skabe nedbrydende Misbrug af denne Art, hvad har De saa haft ud af Deres Læsning af "Livets Bog"? - Nej, kære Fogedgaard, De maa lære at forstaa, at man ikke kan skære saa stort et materielt Omraade bort fra det moderne Samfund og dets Levevis og saa pludseligt ved hitlersk Diktatur eller Magtbud gøre det helligt. Det kan udelukkende kun gøres ved, at man selv lever midt i disse Menneskers Omraade og i Kærlighed, med vor egen Kultur og kosmiske Opfattelse inficerer deres Omraade. Et hvilket som helst andet Forsøg vil give en tilsvarende hitlersk selvmorderisk Død og Undergang.

Deres Paastand om at "falde i Unaade" hos os, og om at vi skulde blive "fornærmede" over Deres Kritik, maa være vanemæssige Fantasier fra Deres Forhold til andre Mennesker. Jeg har aldrig ladet noget Menneske falde i Unaade hos mig, ligesom jeg heller ikke ved af i noget Tilfælde at have ladet mig fornærme af nogen. Men det betyder naturligvis ikke, at jeg lader mig diktere bort fra min Missions Detailler og Hensigter af de Væsener, der altid tror at vide meget bedre, hvordan en Mission skal befordres end de Væsener, Forsynet har sat til at udføre Missionen, ligesom jeg heller ikke føler mig forpligtet til at besvare den Slags Væseners Kritik.

At man har støttet min Sag økonomisk enten med Laan eller Gaver gør ingen Undtagelse fra denne Regel. Jeg har forlangt givet Udtryk for, at enhver Hjælp eller Haandsrækning til mig eller min Mission kun kan modtages paa den Maade, at jeg stadigt har min fri Villie til at udføre

mine Dispositioner, saaledes som jeg føler, de skal udføres for at være i min Sags største Favør, ganske uafhængigt af, hvor uforstaaelige disse Dispositioner saa end maatte være for vedkommende Hjælper eller Giver i Dag. De tager overordentlig meget Fejl, kære Fogedgaard, hvis De tror, at jeg er til Købs af min Sags Bidragsydere og Hjælpere. Og med Hensyn til det Laan, De har ydet min Sag, skal det hurtigst muligt blive betalt tilbage, saafremt det, efter at De har læst dette Brev, er Deres Ønske, at jeg skal betragte Hentydningen til nævnte Laan i Deres Brev af 11. Maj som en Opsigelse.

Det gør mig ondt, at De saaledes har tvunget mig til at udarbejde denne Lektion. Men jeg haaber inderligt, at den maa tjene til at give Dem Forstaaelsen af, hvor uværdigt det er, at en Mand som Dem saaledes farer til Skrivemaskinen og "maler Fanden paa Væggene", hver Gang der er noget i min Sag, De ikke forstaar eller forekommer noget, der ikke passer Dem, i Stedet for at modtage mit Tilbud om at komme her hos mig og paa en kærlig Maade faa klarlagt alle Deres Tvivlsspørgsmaal, og i Særdeleshed naar De alligevel ikke kan leve mit Arbejde foruden.

Og hermed min kærligste Hilsen.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read "Martinus". The signature is written in a cursive style with a long, sweeping underline that extends to the right and then curves back under the main text.